

LEGERPLAATS BUDEL NA 2006:

'Viele

Terwijl Nederlandse troepen in het Duitse Seedorf zijn gelegerd, zijn diverse Duitse eenheden geplaatst in het Brabantse Budel.

Tenminste, tot 2006. Want dan komt een einde aan de Duitse aanwezigheid in Budel, waar momenteel ook Nederlands personeel werkzaam is.

Zimmer frei'

Jo de Jong: 'Budel was mijn geschiedenis'

Dat hij werk vond op Legerplaats Budel, durfde Jo de Jong niet tegen zijn ouders te vertellen. Want dat was in 1963 en de oorlog lag nog vers in het geheugen. 'Mijn ouders zouden mijn poten hebben gebroken', zegt hij. 'De komst van de Duitsers lag toen nog heel gevoelig. Elk weekend stonden er zelfs demonstranten voor de deur. Molotovcocktails vlogen soms over de poort.' Inmiddels werkt De Jong al meer dan veertig jaar als chefchauffeur op de legerplaats. En al bijna even lang wordt er door het Nederlands personeel gesproken over het mogelijke vertrek van de Duitsers. 'Er hoefde maar één hoge officier op de kazerne langs te komen, of de geruchten begonnen weer de ronde te doen.' Dat nu eindelijk duidelijk is dat dit vertrek werkelijkheid gaat worden, maakt voor De Jong eigenlijk niet meer uit. 'Budel is mijn geschiedenis, toch heb ik geen echte moeite met het recente besluit', zegt hij. 'Ik heb mijn ontslagbrief al in mijn zak zitten; in november ga ik met leeftijdsontslag. Ik heb een leuke tijd gehad, maar bij mij is de knop inmiddels om. Wel jammer vind ik het voor al die mensen die 35 jaar en ouder zijn. Voor hen zal het moeilijk zijn nieuw werk in de regio te vinden.' ◀

Die Todesklokken gehen bald", waarschuwen bevriende Duitse militairen mij onlangs al', zegt Jo de Jong, chef chauffeur, over het besluit de Duitse opleidingseenheid van het Nederlandse Budel terug te halen naar Duitsland. 'Maar ja, dat riepen ze al bijna vanaf het moment dat ik hier op deze kazerne begon te werken. En dat was ruim veertig jaar geleden.'

'Het eeuwige gerucht hier ging wel sterker opspelen na het eerdere Nederlandse besluit om de Nederlandse troepen uit Seedorf te halen', vult zijn collega Peter Breuer, decentrale inkoper, aan. 'Hoewel Seedorf en Budel al een tijd niet meer in directe relatie tot elkaar staan,

ligt het eigenlijk gewoon in de lijn der verwachtingen dat Duitsland haar troepen uit Budel haalt. De Duitse krijgsmacht sluit momenteel honderd kazernes in Duitsland. Dus waarom zou er ook niet worden bezuinigd op de Duitse aanwezigheid in Nederland?'

Onduidelijkheid

Als op 15 september generaal-majoor Hans Leijh, commandant Personeelscommando, in Budel het bericht brengt dat de activiteiten van de Duitse eenheden in de loop van 2005 worden gestaakt, is dit voor geen van de circa tweehonderd Nederlandse aanwezigen echt nieuws. Dit geldt zeker voor overste Pierre Geurten,

Peter Breuer: van Duitse militair tot Nederlandse burgermedewerker

Zijn eerste stapjes op Legerplaats Budel zette Peter Breuer in 1967. Als Duitse militair wel te verstaan. Na een huwelijk met een Nederlandse vrouw heeft Breuer zich tot Nederlander laten naturaliseren. Met een kleine onderbreking is Breuer nog steeds werkzaam in Budel, en wel als decentrale inkoper. 'De Duitsers hier op de kazerne noemen me gekscherend wel eens een landverrader,' zegt Breuer lachend, 'maar ik vond het geen echte grote stap om me te laten naturaliseren tot Nederlander. Mijn Nederlandse vrouw wilde nu eenmaal liever in het Nederlandse Brabant wonen dan in Duitsland. En ik voel me hier in de regio Budel thuis. Dat eind 2005 Budel wordt verlaten, vind ik natuurlijk heel jammer. Maar ik had dit al lang verwacht. Als mijn werk hier volgend jaar ophoudt, ga ik waarschijnlijk in het klussenbedrijf van mijn zoon werken.' ◀

commandant van het Nederlands Liaison Detachment Budel. Geurten vertelt dat hij in ieder geval blij is dat voor zijn personeel eindelijk de kogel door de kerk is. 'Iedereen in Budel weet nu tenminste waar hij of zij uiteindelijk aan toe is.'

Anders ligt dat met de komende werkzaamheden van het Nederlands liaison detachement. Daar is nog veel onduidelijkheid over: 'Eigenlijk weten we niet meer dan dat het Duitse oplei-

dingsbataljon – de grootste gebruiker van de Nassau-Dietzkazerne – medio volgend jaar haar activiteiten beëindigt', zegt de commandant. 'Over andere kleinere Duitse eenheden in Budel heb ik nog steeds geen officieel bericht gekregen. Daarnaast houdt mijn detachement zich niet alleen bezig met personele, facilitaire en financiële werkzaamheden voor de dertienhonderd Duitsers in Budel. Wij steunen ook direct of indirect achthonderd andere Duitse militairen die elders in Nederland werkzaam zijn, zoals in Brunssum, Eibergen, Den Helder en Den Haag. Deze werkzaamheden gaan zeker voorlopig gewoon door.'

Bestaansrecht

Zolang er een Duitse aanwezigheid in Nederland blijft, is er dus een eventueel bestaansrecht voor een deel van het personeel van het liaison detachement. 'Wij weten alleen niet waar dat deel wordt ondergebracht', zegt Geurten. 'Alles blijft mogelijk. Misschien komt een deel van ons personeel terecht in Brunssum, maar misschien ook gewoon hier in Budel. Begin 2006 krijgt Nederland deze kazerne overgedragen. Niemand weet momenteel wat hierna gebeurt met deze prachtige locatie.' Geurten hoopt in ieder geval dat er heel goed hierover wordt nagedacht. 'Het gaat om een goed bijgehouden locatie met een enorme oppervlakte, ongeveer even groot als de nabijgelegen Legerplaats Oirschot, exclusief de Strijpse Kampen. Er zijn hier bovendien een goed onderhouden schietbaan en diverse sportaccommodaties te vinden. Gelijk aan de achterpoort is er ook nog een 1200 hectare groot oefengebied waar een hinderwetvergunning geen probleem zal zijn. Legerplaats Budel kan, denk ik, de perfecte nieuwe locatie zijn voor kleine militaire eenheden die nog ergens versnipperd in de regio zijn terug te vinden. Hier is ruimte genoeg!' ◀

